

Elen: *Povíme vám příběh Olgy Červenkové, závodnice v lyžování, která se narodila 4. 12. 1940 a která se později většinu svého života pohybovala veskrze v mužském prostředí jako stavbyvedoucí na stavbách.*

VZTAH S RODIČEMA

Yary: *Naše pamětnice vyrůstala v Kolíně ve velkém domě s rodiči obklopena domácími mazlíčky.*

Olga: **(štěkot psa)** "Německého ovčáka, byl starý se mnou, rodiče ho tenkrát koupili, protože v domě, kde jsme bydleli **a kde teda byl.** Tam měl tatínek obchod s barvami. Dole v suterénu byl sklad, a tak protože tam chodili cizí lidi tak tatínek koupil toho psa, byl jako tele **(zvuk telete),** velký zvíře no aby mě dělal takového ochránce."

Apu: *Olga moc ráda sportovala a později lyžovala a závodila v Krkonoších, kde rodina vlastnila chatu.*

Olga: "rodiče mě naučili dost dobře lyžovat, od 3 let jsem byla na lyžích, protože tatínek ten zejména lyžoval dobře. **(zvuk lyží)**

ZÁKAZ STUDIA

Naty: *Olga nemohla studovat medicínu, kterou měla vysněnou už od malička. Bohužel jí to režim neumožnil.*

Olga: "Ja jsem měla zájem o medicínu, dokonce tatínek mě v tom dost podporoval. **koupil mě tenkrát borovanskýho anatomie, který jsem si i docela přečetla** Měla jsem i mikroskop, kterej taťka od někoho sehnal. **takže jsem si nasbírala různé věcičky** Ale bohužel to byla jenom touha, protože pak, když jsem odmaturovala a chtěla jsem jít do školy, tak tenkrát asi hlavně uliční výbor. **a já nevím kdo vsechno.** Prostě se rozhodlo, že do školy nepudu, takže se má touha po medicíně tím teda zlikvidovala. **protože jsem nemohla jít dál studovat."**

Yary: *Přestože se jí její vysněný obor nepodařilo z důvodu nevěle tehdejšího režimu studovat, stejně poté do Prahy začala jezdit a potkala díky tomu i svou lásku .*

Olga : "když jsem jezdila do školy vlakem do Prahy do Dušní ulice do té školy, tak ve vlaku jsem se seznámila s mým mužem kolíňákem"

Apu: *A teď už si jenom poslechněte, co vám paní Olga vzkázala a na co v nynější zrychlené době nezapomenout .*

Olga : "Najít cestu zase k jedna druhé, aby jste se neponořili jenom do toho světa počítačů, telefonů aby jste poctivě, opravdu poctivě hledali cestu jedna k druhé, to

si myslím, že je tak strašně důležitý, protože tyhle věci odosobňují”